

Dokument z posiedzenia

A8-0172/2016

3.5.2016

SPRAWOZDANIE

w sprawie oceny międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR) oraz działalności Fundacji ds. Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) i Rady Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB) (2016/2006(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Theodor Dumitru Stolojan

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	16
OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ.....	20
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	24

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie oceny międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR) oraz działalności Fundacji ds. Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) i Rady Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB) (2016/2006(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości¹,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 25 lutego 2009 r. przedstawione przez grupę wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE, której przewodniczy Jacques de Larosière,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r.² w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE³ oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG⁴ i 83/349/EWG⁵,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału⁶,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 258/2014⁷ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014–2020 oraz uchylające decyzję nr 716/2009/WE⁸,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 258/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014-20 (COM(2016)0202),

¹ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

² Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

³ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁴ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

⁵ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

⁶ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74.

⁷ Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 1.

⁸ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 8.

- uwzględniając przygotowane przez Philippe’a Maystadta sprawozdanie pt. „Should IFRS standards be more European?” („Czy międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej powinny być bardziej europejskie?”) z października 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lipca 2014 r. dotyczące postępów we wdrażaniu reformy EFRAG w następstwie zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu Maystadta (COM(2014)0396),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2015 r. dotyczące oceny rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (COM(2015)0301),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 września 2015 r. dotyczące działalności Fundacji MSSF, EFRAG i PIOB w 2014 r. (COM(2015)0461),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 30 września 2015 r. dotyczący planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2015)0468),
- uwzględniając badanie dotyczące Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości [„The European Union’s Role in International Economic Fora – paper 7: The IASB” („Rola Unii Europejskiej na międzynarodowych forach ekonomicznych – dokument 7: RMSR”)] oraz cztery badania dotyczące MSSF 9 [„IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9” („Kryteria zatwierdzenia MSSF w odniesieniu do MSSF 9”), „The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules” („Znaczenie MSSF 9 dla stabilności finansowej oraz zasad nadzoru”), „Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 and IFRS 9: A Case Study” („Utrata wartości greckich obligacji rządowych w świetle MSR 39 oraz MSSF 9: studium przypadku”) oraz „Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches” („Rachunkowość w oparciu o spodziewane straty a utrata wartości instrumentów finansowych: podejście do MSSF 9 prezentowane przez FASB oraz RMSR”)],
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich,
- uwzględniając oświadczenie przywódców państw G-20 z dnia 2 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając dokument do dyskusji RMSR z lipca 2013 r. zatytułowany „Przegląd ram koncepcyjnych w zakresie sprawozdawczości finansowej” (DP/2013/1) oraz wniosek RMSR o wyrażenie opinii z lipca 2015 r. zatytułowany „Przegląd struktury i skuteczności działania dokonany przez powierników: kwestie dotyczące przeglądu”,

¹ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

- uwzględniając uwagi Komisji Europejskiej z dnia 1 grudnia 2015 r. w sprawie dokonanego przez powierników RMSR przeglądu struktury i skuteczności działania,
- uwzględniając międzynarodowy standard sprawozdawczości finansowej (MSSF) 9 dotyczący instrumentów finansowych wydany w dniu 24 lipca 2014 r. przez RMSR, doradztwo EFRAG w sprawie zatwierdzenia MSSF 9, dokonaną przez EFRAG ocenę MSSF 9 pod kątem zasady prawdziwości i rzetelności, dokumenty z posiedzenia Komitetu Regulacyjnego Rachunkowości dotyczące MSSF 9 oraz pisma Europejskiego Banku Centralnego i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zawierające uwagi na temat zatwierdzenia MSSF 9,
- uwzględniając pismo koordynatorów Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 14 stycznia 2014 r. zawierające uwagi na temat dokumentu RMSR do dyskusji pt. „Przegląd ram koncepcyjnych w zakresie sprawozdawczości finansowej”,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) pt. „ESMA Report on Enforcement and Regulatory Activities of Accounting Enforcers in 2014” („Sprawozdanie dotyczące działań w zakresie egzekwowania prawa i działań regulacyjnych podjętych przez podmioty zajmujące się egzekwowaniem prawa w zakresie rachunkowości w 2014 r.”) z dnia 31 marca 2015 r. (ESMA/2015/659),
- uwzględniając „Wytyczne ESMA w sprawie nadzoru nad informacją finansową” z dnia 10 lipca 2014 r. (ESMA/2014/807),
- uwzględniając przygotowaną przez ESMA tabelę zgodności zawierającą wytyczne ESMA dotyczące egzekwowania informacji finansowych z dnia 19 stycznia 2016 r. (ESMA/2015/203 REV),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz zarządzania przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR)¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych²,
- uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych³, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56 z dnia 16 kwietnia 2014 r.⁴ mającą zastosowanie od połowy czerwca 2016 r.,
- uwzględniając art. 52 swojego Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0172/2016),

¹ Dz.U. C 259E z 29.10.2009, s. 94.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0108.

³ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁴ Dz.U. 158 z 27.5.2014, s. 196.

- A. mając na uwadze, że międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej (MSRF) są ważnym komponentem niezbędnym do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rynków kapitałowych; mając na uwadze, że MSSF i MSRF można rozumieć jako dobro publiczne, więc nie powinny zagrażać stabilności finansowej ani hamować rozwoju gospodarczego Unii i powinny służyć dobru wspólnemu, a nie tylko interesy inwestorów, kredytodawców i kredytobiorców;
- B. mając na uwadze, że fałszowanie rachunkowości przedsiębiorstwa stanowi zagrożenie dla stabilności gospodarczej i finansowej, a ponadto niszczy zaufanie obywateli do modelu otwartej gospodarki rynkowej;
- C. mając na uwadze, że celem MSSF jest zwiększenie rozliczalności poprzez zmniejszanie luki informacyjnej pomiędzy inwestorami a spółkami, ochrona inwestycji, zapewnianie przejrzystości dzięki zwiększaniu międzynarodowej porównywalności i jakości informacji finansowych oraz umożliwienie inwestorom i innym uczestnikom rynku podejmowania decyzji ekonomicznych w sposób świadomy, co z kolei wpływa na zachowanie podmiotów rynków finansowych oraz na stabilność tych rynków; mając na uwadze, że model rachunkowości oparty na pożyteczności decyzji nie jest całkowicie spójny z funkcją rachunkowości w zakresie adekwatności kapitałowej opisaną w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości, co wskazuje, że koncepcyjna podstawa rachunkowości w ramach MSSR nie obejmuje celu sprawozdań finansowych w prawie UE, dla których standardem jest prawdziwy i rzetelny obraz konkretnych liczb zgodnie z odpowiedzią na piśmie E-016071/2015 komisarza Jonathana Hilla z dnia 25 lutego 2016 r.; mając na uwadze, że wymóg prawdziwego i rzetelnego obrazu wymaga całościowej oceny, w której ważne są dane liczbowe i wyjaśnienia jakościowe;
- D. mając na uwadze, że w dyrektywie o rachunkowości stwierdza się, iż sprawozdania finansowe mają „szczególne znaczenie dla ochrony akcjonariuszy, wspólników i osób trzecich” oraz że „jednostki takie nie zapewniają stronom żadnego zabezpieczenia w zakresie przekraczającym wartość ich aktywów netto”; mając na uwadze, że w dyrektywie o rachunkowości stwierdza się również, iż jej celem jest „ochrona interesów w spółkach z kapitałem zakładowym” przez dopilnowanie, by dywidenda nie była wypłacana z kapitału podstawowego; mając na uwadze, że ogólny cel sprawozdań finansowych można osiągnąć jedynie wtedy, gdy konkretne liczby w sprawozdaniach przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz jej zyski i straty; mając na uwadze, że prawdziwy i rzetelny obraz, określanie wypłaty dywidend oraz ocena wypłacalności przedsiębiorstwa również potrzebują odpowiedniej jakości informacji oraz szerszej oceny ryzyka;
- E. mając na uwadze, że Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) działa w ramach Fundacji MSSF – która jest przedsiębiorstwem prywatnym non-profit zarejestrowanym w Londynie (Zjednoczone Królestwo) i Delaware (USA) – i jest organem normalizacyjnym, którego działania muszą być przejrzyste, niezależne i demokratyczne oraz podlegać bezpośredniej odpowiedzialności publicznej; mając na uwadze, że UE dostarcza około 14 % budżetu Fundacji MSSF i ma zatem największy wkład finansowy;
- F. mając na uwadze, że przepływ kapitału w wymiarze globalnym wymaga globalnego

systemu standardów rachunkowości; mając na uwadze, że MSSF są stosowane na różnych zasadach (przyjęcie w pełni, częściowo, opcjonalnie lub konwergencja) w 116 jurysdykcjach, lecz nie w Stanach Zjednoczonych Ameryki w odniesieniu do emitentów krajowych;

- G. mając na uwadze, że „porozumienie z Norwalk” zawarte we wrześniu 2002 r. między RMSR a amerykańską Radą Standardów Rachunkowości Finansowej (FASB) przewiduje, że powinna istnieć zbieżność pomiędzy MSSF opublikowanymi przez RMSR a US-GAAP wydanymi przez FASB;
- H. mając na uwadze, że w UE proces zatwierdzania opiera się na kryteria zatwierdzania określone w rozporządzeniu w sprawie MSR; mając na uwadze, że MSSF nie powinny być sprzeczne z zasadą prawdziwego i rzetelnego obrazu zawartą w dyrektywie o rachunkowości, która wymaga, aby sprawozdania finansowe przedstawiały „prawdziwy i rzetelny obraz” aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz jej zyski i straty; mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą o utrzymaniu kapitału wypłaty dywidend i premii nie należy dokonywać od niezrealizowanych zysków, co ostatecznie oznacza ich wypłatę z kapitału; mając na uwadze, że MSSF powinny sprzyjać dobru publicznemu w Europie oraz spełniać podstawowe kryteria dotyczące jakości informacji, które muszą być przedstawiane w sprawozdaniach finansowych;
- I. mając na uwadze, że Komisja, Rada i Parlament Europejski biorą udział w procesie zatwierdzania standardów rachunkowości w oparciu o informacje otrzymywane od Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), prywatnego podmiotu doradzającego Komisji, oraz w oparciu o prace Komitetu Regulacyjnego Rachunkowości (ARC) złożonego z przedstawicieli państw członkowskich; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Maystadta omówiono możliwość utworzenia agencji zastępującej EFRAG jako długoterminowe rozwiązanie;
- J. mając na uwadze, że w UE różne podmioty zainteresowane – w szczególności inwestorzy długoterminowi – podniosły kwestię spójności MSSF z wymogami prawnymi dyrektywy o rachunkowości, w szczególności z zasadami ostrożności i zarządzania; mając na uwadze, że zaangażowanie Parlamentu w proces określania standardów jest niewystarczające i nie jest współmierne do wkładu finansowego UE do budżetu Fundacji RMSR; mając na uwadze, że podkreślona została konieczność wzmocnienia głosu Europy w celu zapewnienia pełnego uznania i uwzględniania takich zasad w całym procesie określania standardów;
- K. mając na uwadze, że niedawne kryzysy finansowe doprowadziły do włączenia roli, jaką MSSF odgrywa w zapewnianiu stabilności finansowej i wzrostu, do planów działania grupy G-20 oraz UE, w szczególności jeśli chodzi o zasady dotyczące uznawania strat poniesionych w systemie bankowym; mając na uwadze, że w sprawozdaniu G20 i De Larosière'a uwypuklono główne kwestie dotyczące standardów rachunkowości przed kryzysem, obejmujące rachunkowość pozabilansową, procykliczność związaną z zasadą wyceny według wartości rynkowej oraz uznawania zysków i strat, niedoszacowanie akumulacji ryzyka podczas cyklicznych okresów koniunktury oraz brak wspólnych i przejrzystych metod wyceny aktywów niepiętnych i aktywów o obniżonej jakości;
- L. mając na uwadze, że RMSR opublikowała MSSF 9 „Instrumenty finansowe” jako

główną odpowiedź na niektóre aspekty kryzysu i jego wpływ na sektor bankowy; mając na uwadze, że informacje przekazane przez EFRAG w zakresie MSSF 9 miały charakter pozytywny i zawierały szereg spostrzeżeń dotyczących stosowania wartości godziwej w przypadku trudności rynkowych, braku podstawy koncepcyjnej dotyczącej podejścia do tworzenia rezerw z tytułu strat dwunastomiesięcznych i niezadowolających postanowień dotyczących inwestycji długoterminowych; mając na uwadze, że ze względu na różne daty wejścia w życie MSSF 9 oraz przyszłego standardu ubezpieczeń, w opinii wyrażono zastrzeżenia dotyczące stosowania standardu dla sektora ubezpieczeń; mając na uwadze, że kwestia ta jest potwierdzona przez RMSR; mając na uwadze, że pojawiają się obawy, że proponowane podejście do kapitału własnego może negatywnie wpłynąć na inwestycje długoterminowe; mając na uwadze, że pisma EBC i EUNB zawierały pozytywne uwagi na temat MSSF 9, ale również wskazywały konkretne braki;

- M. mając na uwadze, że kwestia rachunkowości pozabilansowej została podjęta przez wprowadzenie poprawek do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” oraz wydanie trzech nowych standardów, MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”, MSSF 11 „Wspólne ustalenia umowne” i MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach”;
- N. mając na uwadze, że w maju 2015 r. RMSR opublikowała projekt „ram koncepcyjnych” zawierających opis koncepcji, na których RMSR opiera się, opracowując MSSF, co umożliwi sporządzającym sprawozdania finansowe opracowywanie i wybieranie zasad polityki rachunkowości oraz pomaga wszystkim stronom lepiej zrozumieć i interpretować MSSF;
- O. mając na uwadze, że struktura zarządzania Fundacji MSSF jest obecnie przedmiotem przeglądu zgodnie z jej konstytucją; mając na uwadze, że w związku z powyższym wskazane jest obecnie dokonanie przeglądu struktury organizacyjnej Fundacji MSSF i RMSR oraz zmian koniecznych w ich organach zarządzających i nadzorczych z myślą o lepszej integracji w systemie międzynarodowych instytucji finansowych oraz zapewnieniu szerokiej reprezentacji interesów (takiej jak agencje reprezentujące konsumentów i ministerstwa finansów) i odpowiedzialności publicznej, co zagwarantuje wysokiej jakości standardy rachunkowości;
- P. mając na uwadze, że Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej (MSRF) opracowywane są przez Radę Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB), niezależny organ działający w Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC); mając na uwadze, że Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB) jest niezależną organizacją międzynarodową, która nadzoruje proces prowadzący do przyjęcia MSRF oraz inne działania IFAC podejmowane w interesie publicznym;
- Q. mając na uwadze, że program Unii na lata 2014–2020 mający na celu wspieranie określonych działań w obszarze sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych obejmuje finansowanie Fundacji MSSF oraz PIOB w latach 2014–2020, ale finansowanie EFRAG jedynie w latach 2014–2016;

Ocena dziesięciu lat stosowania MSSF w UE

1. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji dotyczące oceny MSR w zakresie stosowania MSSF w UE oraz zawarte w nim stwierdzenie, że cele rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości zostały osiągnięte; ubolewa, że Komisja nie zaproponowała dotychczas zmian prawnych niezbędnych do wyeliminowania braków określonych w jej ocenie; wzywa organ normalizacyjny do zapewnienia, że MSSF są spójne z istniejącymi standardami rachunkowości i sprzyjają konwergencji na szczeblu międzynarodowym; wzywa do stosowania bardziej skoordynowanego podejścia do opracowywania nowych standardów, w tym skoordynowanych wyznaczników czasowych ich stosowania, w szczególności w odniesieniu do wdrożenia MSSF 9 (Instrumenty finansowe) i nowego MSSR 4 (Umowy ubezpieczeniowe); wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia w tym celu wniosków ustawodawczych i do dopilnowania, aby jakiegokolwiek opóźnienia nie doprowadziły do zniekształcenia lub zakłócenia konkurencji w branży ubezpieczeniowej; wzywa Komisję, by zbadała szczegółowo, czy zalecenia zawarte w sprawozdaniu Larosière'a zostały w pełni wykonane, w szczególności zalecenie 4, w którym stwierdza się konieczność zastanowienia się, czy potrzebna jest zasada wyceny według wartości rynkowej;
2. wzywa Komisję do zapewnienia w trybie pilnym zgodności z zaleceniem Maystadta w sprawie rozszerzenia kryterium „dobra publicznego” – tj. stwierdzenia, że standardy rachunkowości nie powinny zagrażać stabilności finansowej w UE ani utrudniać rozwoju gospodarczego UE – oraz do zapewnienia przestrzegania w pełni tego kryterium w procesie zatwierdzania; wzywa Komisję, włącznie z EFRAG, aby na podstawie orzecznictwa TSUE i dyrektywy o rachunkowości wydała jasne wytyczne co do znaczenia pojęcia „dobra publiczne” oraz zasady przedstawiania „prawdziwego i rzetelnego obrazu”, tak aby te kryteria zatwierdzania były rozumiane w sposób jednakowy; wzywa Komisję, aby przedłożyła wniosek dotyczący zastosowania przedstawionej przez Maystadta definicji kryterium „dobra publicznego” do rozporządzenia w sprawie MSR; wzywa Komisję, łącznie z EFRAG, by systematycznie badała, czy na podstawie kryterium „dobra publicznego” zdefiniowanego przez Maystadta wymagane są zmiany w obowiązujących standardach rachunkowości i, na tej podstawie, do współpracy z RMSR i oraz krajowymi podmiotami określającymi standardy oraz podmiotami określającymi standardy z państw trzecich w celu uzyskania szerszego poparcia dla tych zmian lub, w przypadku braku takiego szerszego wsparcia, do ustanowienia w prawie UE konkretnych standardów spełniających te kryteria w razie konieczności;
3. zauważa, że przewidziane w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2013/34/WE sprawdzenie, czy przedstawiony został prawdziwy i rzetelny obraz, stosuje się do konkretnych liczb w sprawozdaniach finansowych jako standard do celów sprawozdań przygotowanych zgodnie z prawem UE opisanym w motywach 3 i 29 dyrektywy; podkreśla, że cel ten jest związany z funkcją sprawozdań finansowych w zakresie adekwatności kapitałowej, tzn. że inwestorzy, zarówno wierzyciele, jak i udziałowcy, wykorzystują liczby podane w sprawozdaniach rocznych jako podstawę do określenia, czy spółka jest wypłacalna pod względem aktywów netto oraz do określenia wypłaty dywidend;
4. podkreśla, że jednym z istotnych czynników warunkujących przedstawienie prawdziwego i rzetelnego obrazu konkretnych liczb w sprawozdaniu finansowym jest ostrożna wycena, co oznacza, że nie należy zaniżać strat ani zawyżać zysków, jak

opisano w art. 6 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i (ii) dyrektywy o rachunkowości; wskazuje, że taka interpretacja dyrektywy o rachunkowości została potwierdzona w licznych orzeczeniach TSUE;

5. zauważa, że motyw 9 rozporządzenia w sprawie MSR dopuszcza pewien zakres elastyczności przy podejmowaniu decyzji o zatwierdzeniu MSSR, gdyż nie wymaga „rygorystycznej zgodności z każdym z przepisów tych dyrektyw”; proponuje jednak, by nie rozszerzać tego przepisu w sposób, który umożliwiłby tak dalekie odejście MSSR od ogólnego celu dyrektywy o rachunkowości z 2013 r., która zastąpiła czwartą (78/660/EWG) i siódmą (83/349/EWG) dyrektywę o rachunkowości, o których mowa w art. 3 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia w sprawie MSR, że skutkiem tego byłyby sprawozdania finansowe zawyżające zyski lub zaniżające straty; uważa zatem, że zatwierdzenie MSR 39 było prawdopodobnie sprzeczne z tym ogólnym celem czwartej i siódmej dyrektywy o rachunkowości, zastąpionych dyrektywą o rachunkowości z 2013 r., z powodu modelu ponoszenia strat, w szczególności art. 31 ust. 1 lit. c) pkt (bb) czwartej dyrektywy o rachunkowości, który stanowił, że „należy uwzględnić wszystkie przewidywalne zobowiązania i potencjalne straty powstające w trakcie danego roku obrotowego lub roku poprzedniego, nawet jeżeli takie zobowiązania czy straty pojawiły się między datą bilansu a dniem, na który został on sporządzony”;
6. z zadowoleniem przyjmuje zamiar ponownego wprowadzenia przez RMSR zasady „ostrożności” oraz wzmocnienia kwestii „zarządzania” w nowych ramach koncepcyjnych; ubolewa, że w interpretacji RMSR „ostrożność” oznacza jedynie „ostrożne traktowanie swobody uznania”; zauważa, że rozumienie przez RMSR zasady ostrożności i zarządzania nie jest jednakowe z przedstawianym w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości; uważa, że zasadzie „ostrożności” powinna towarzyszyć zasada wiarygodności; wzywa Komisję i EFRAG do uzgodnienia znaczenia zasad ostrożności i zarządzania zgodnie z definicjami w orzecznictwie TSUE i dyrektywie o rachunkowości, a następnie do podjęcia na tej podstawie współpracy z RMSR oraz krajowymi podmiotami określającymi standardy oraz podmiotami określającymi standardy z państw trzecich w celu uzyskania szerszego poparcia dla tych zasad; wzywa RMSR, by systematycznie badała, czy zmienione ramy koncepcyjne wymagają zmiany w obowiązujących standardach rachunkowości oraz by w razie potrzeby dokonała modyfikacji;
7. odnotowuje dokonaną w ramach MSSR reformę dotyczącą uznawania strat, która powinna umożliwić ostrożniejsze gromadzenie rezerw na straty na podstawie nastawionej przyszłościowo koncepcji oczekiwanych strat zamiast poniesionych strat; jest zdania, że w unijnym procesie zatwierdzania trzeba dokładnie i ostrożnie wyznaczyć sposób określenia koncepcji oczekiwanych strat, aby uniknąć nadmiernego polegania na modelu i umożliwić jasne wytyczne nadzorcze dotyczące utraty wartości aktywów;
8. jest zdania, że problem rachunkowości pozabilansowej nie został jeszcze podjęty we właściwy i skuteczny sposób, gdyż decyzja o tym, czy aktywa mają być uwzględniane w bilansie, nadal podlega mechanicznym zasadom, które można obchodzić; wzywa RMSR do skorygowania tych braków;
9. z zadowoleniem przyjmuje protokoły Fundacji MSSF i IOSCO dotyczące ściślejszej

współpracy, biorąc pod uwagę określone przez G-20 kluczowe problemy dotyczące nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych; uważa tę współpracę za niezbędną do zapewnienia wysokiej jakości światowych standardów rachunkowości oraz wspierania stosowania spójnych standardów mimo różnych krajowych ram prawnych;

10. jest przekonany, że wymianę informacji między RMSR a IOSCO na temat coraz powszechniejszego zastosowania MSSF należy postrzegać nie tylko jako ocenę sytuacji, lecz również jako możliwość określenia przykładów najlepszych praktyk; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wprowadzoną przez IOSCO doroczną sesję dyskusyjną organów standaryzacyjnych (ang. enforcer discussion session), której celem jest poinformowanie RMSR o kluczowych kwestiach dotyczących wdrażania i egzekwowania;
11. zauważa, że skutki obowiązywania poszczególnych standardów rachunkowości muszą zostać w pełni zrozumiane; nalega, aby priorytetem dla RMSR oraz EFRAG było wzmocnienie roli ocen skutków przeprowadzanych przez te instytucje, w szczególności w dziedzinie makroekonomii, oraz dokonanie oceny różnych potrzeb wielu różnych zainteresowanych stron, w tym długoterminowych inwestorów i spółek oraz opinii publicznej; wzywa Komisję do przypomnienia EFRAG, by wzmocnił swój potencjał oceny skutków nowych standardów rachunkowości dla stabilności finansowej, koncentrując się wyraźnie na potrzebach europejskich, które powinny zostać uwzględniane na wcześniejszym etapie procesu standaryzacji prowadzonym przez RMSR; zauważa w szczególności brak ilościowej oceny skutków w odniesieniu do MSSF 9, dla której dane nie będą dostępne przed 2017 r.; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że MSSF nr 9 wniosą wkład do długoterminowej strategii inwestycyjnej UE, w szczególności przez ograniczanie postanowień, które mogłyby prowadzić do nadmiernej krótkoterminowej zmienności w sprawozdaniach finansowych; zwraca uwagę, że europejskie organy nadzoru (ESMA, EUNB i EIOPA), które dysponują wiedzą fachową i zdolnościami pozwalającymi pomóc w tym zadaniu, odmówiły pełnego członkostwa w Radzie EFRAG, ponieważ EFRAG jest organem prywatnym; uważa, że EBC i Europejski Urząd Nadzoru, jako obserwatorzy w Radzie EFRAG po reformie zasad zarządzania, mogą pomóc w większym stopniu uwzględniać skutki dla stabilności finansowej; wzywa Komisję, aby w ramach rewizji rozporządzenia w sprawie MSR zbadala, w jaki sposób mogłaby regularnie otrzymywać formalne opinie Europejskich Urzędów Nadzoru;
12. jest przekonany, że tylko proste zasady mogą być skutecznie stosowane przez użytkowników i kontrolowane przez organy nadzoru; przypomina, że w swoim oświadczeniu z dnia 2 kwietnia 2009 r. G20 wezwało do ograniczenia złożoności standardów rachunkowości w zakresie instrumentów finansowych i do jasności i spójności w zakresie stosowania standardów wyceny na szczeblu międzynarodowym, we współpracy z organami nadzoru; wyraża zaniepokojenie poziomem utrzymującego się skomplikowania MSSF; wzywa do uproszczenia MSSF w ramach opracowywania nowych standardów, o ile jest to właściwe i możliwe; uważa, że mniej skomplikowany system standardów rachunkowości przyczyni się do bardziej jednolitego wdrożenia, tak aby dane finansowe spółki były porównywalne między państwami członkowskimi;
13. wzywa do obowiązkowej sprawozdawczości w podziale na kraje w ramach MSSF; ponownie przedstawia stanowisko Parlamentu, że publiczna sprawozdawczość w

podziale na kraje może odgrywać kluczową rolę w zwalczaniu unikania opodatkowania i oszustw;

14. zwraca się do RMSR, Komisji i EFRAG o włączenie Parlamentu i Rady na wczesnym etapie do procesu opracowywania standardów sprawozdawczości finansowej, a w szczególności procesu zatwierdzania; uważa, że taki proces kontroli przyjmowania MSSF w UE powinien być sformalizowany i usystematyzowany przez analogię do procesu kontroli stosowanego do środków „poziomu 2” w dziedzinie usług finansowych; zaleca europejskim władzom, by zwróciły się do podmiotów społeczeństwa obywatelskiego o poparcie ich działalności, w tym na szczeblu EFRAG; wzywa Komisję, by stworzyła dla zainteresowanych stron platformę, na której można będzie dyskutować na temat zasad rachunkowości w Europie; wzywa Komisję, by dała Parlamentowi możliwość otrzymywania krótkiej listy kandydatów na przewodniczącego EFRAG, aby zorganizować nieformalne przesłuchania przed głosowaniem na proponowanego kandydata;
15. zwraca uwagę w tym kontekście, że Parlament Europejski powinien odgrywać rolę czynnego propagatora MSSF, pod warunkiem że wnioski zawarte w niniejszej rezolucji zostaną należycie uwzględnione, ponieważ istnieją dowody na to, że korzyści znacznie przewyższają koszty;
16. jest przekonany, że globalna gospodarka potrzebuje międzynarodowo uznanych standardów rachunkowości; przypomina jednak, że konwergencja nie jest celem samym w sobie, jest jedynie pożądana, jeśli jej wynikiem byłyby lepsze standardy rachunkowości odzwierciedlające dążenie do dobra publicznego, ostrożności i wiarygodności; uważa zatem, że należy kontynuować dobry dialog pomiędzy RMSR a podmiotem określającym krajowe podmioty określające standardy rachunkowości w Stanach Zjednoczonych pomimo powolnego postępu procesu ujednolicenia;
17. zauważa, że większość przedsiębiorstw to MŚP; zwraca uwagę na zamiar zbadania przez Komisję i RMSR możliwości opracowania wspólnych, wysokiej jakości i uproszczonych standardów rachunkowości dla MŚP, które mogłyby być dobrowolnie stosowane na poziomie UE przez MŚP notowane na wielostronnych platformach obrotu (MTF), a w szczególności na rynkach rozwoju MŚP; bierze pod uwagę w związku z tym możliwości już istniejących standardów sprawozdawczości finansowej dla MŚP; uważa, że jako warunek kontynuowania pracy w tej dziedzinie MSSF powinny być mniej złożone, nie powinny promować procykliczności, oraz że interesy MŚP powinny być wystarczająco reprezentowane w RMSR; uważa, że odpowiednie zainteresowane strony powinny być reprezentowane w RMSR; wzywa Komisję, by przed podjęciem jakichkolwiek dalszych działań sporządziła właściwą ocenę skutków dotyczącą oddziaływania MSSF na MŚP; domaga się, by ściśle śledzić tę zmianę oraz by Parlament Europejski był w pełni informowany, z należyтым uwzględnieniem procesu „lepszego stanowienia prawa”;
18. podkreśla, że krajowe podmioty określające standardy rachunkowości są obecnie ściśle powiązane z EFRAG; zatem wskazuje doradcą rolę EFRAG jeśli chodzi o zagadnienia z zakresu księgowości związane z małymi spółkami giełdowymi oraz ogólniej MŚP;
19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zachęca państwa członkowskie do stosowania wytycznych ESMA dotyczących egzekwowania informacji finansowych.;

ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie stosują się i nie zamierzają się stosować do wytycznych ESMA dotyczących egzekwowania informacji finansowych; wzywa te państwa członkowskie, by dążyły do zgodności z normami; wzywa Komisję do dokonania oceny, czy uprawnienia ESMA umożliwiają zapewnienie spójnego egzekwowania standardów w całej UE, a jeśli nie, to do zbadania innych sposobów zagwarantowania właściwego egzekwowania;

20. uznaje, że równowaga pomiędzy obowiązkowym zakresem stosowania rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości a możliwością rozszerzenia przez państwa członkowskie zakresu stosowania MSSF na poziomie krajowym zapewnia odpowiednią subsydiarność i proporcjonalność;
21. z zadowoleniem przyjmuje zamiar dokonania przez Komisję oceny kwestii koordynacji zasad UE dotyczących wypłaty dywidendy; przypomina w tym kontekście art. 17 ust. 1 dyrektywy o utrzymaniu kapitału, który odnosi się bezpośrednio do rocznego sprawozdania finansowego firmy jako podstawy dla decyzji o wypłacie dywidendy i nakłada pewne ograniczenia dotyczące wypłaty dywidend; zwraca uwagę, że przeprowadzona przez Komisję ocena rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości wykazała, że nadal istnieją różnice między państwami członkowskimi w egzekwowaniu MSSF; podkreśla, że zasady dotyczące utrzymania kapitału i wypłaty dywidendy zostały przywołane w sprawozdaniu w sprawie oceny rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości jako źródło skarg, które mogą się pojawić w niektórych jurysdykcjach, gdzie państwa członkowskie pozwalają na stosowanie lub wymagają stosowania MSSF przy sporządzaniu poszczególnych rocznych sprawozdań finansowych, na których opierają się zyski podlegające podziałowi; zwraca uwagę, że każde państwo członkowskie rozważa, jak rozwiązać tę kwestię w swoim krajowym ustawodawstwie w ramach unijnych wymogów dotyczących utrzymania kapitału; wzywa w związku z tym Komisję, by zagwarantowała zgodność z dyrektywą o utrzymaniu kapitału oraz dyrektywą o rachunkowości;
22. wzywa EFRAG i Komisję do bezzwłocznego sprawdzenia, czy standardy rachunkowości pozwalają na oszustwa podatkowe i unikanie podatków oraz do poczynienia wszelkich niezbędnych zmian, aby przeciwdziałać potencjalnym nadużyciom;
23. zauważa do dalsze starania w dążeniu do zwiększenia przejrzystości i porównywalności rachunków publicznych poprzez opracowanie europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego;

Działalność Fundacji MSSF, EFRAG oraz PIOB

24. popiera zalecenia Komisji, w których stwierdza ona, że organ nadzorczy Fundacji MSSF powinien skupić się bardziej na omawianiu kwestii leżących w interesie publicznym, które mogą być do niego kierowane, niż na kwestiach dotyczących organizacji wewnętrznej; uważa jednak, że należy osiągnąć dalsze postępy jeśli chodzi o zarządzanie Fundacją MSSF oraz RMSR, w szczególności jeśli chodzi o przejrzystość, zapobieganie konfliktom interesów oraz różnorodność zatrudnionych ekspertów; zwraca uwagę, że legitymacja RMSR jest zagrożona, jeśli rada monitorująca

nadal nie będzie się zgadzać co do swojej odpowiedzialności, zależąc od decyzji przyjętych w drodze konsensusu; wspiera w szczególności wniosek Komisji dotyczący rozpatrzenia potrzeb w zakresie sprawozdawczości inwestorów z różnymi horyzontami czasowymi inwestycji oraz zaproponowania konkretnych rozwiązań, w szczególności dla inwestorów długoterminowych, przy opracowywaniu ich standardów ; popiera lepszą integrację RMSR w systemie międzynarodowych instytucji finansowych oraz dążenie do zapewnienia szerokiej reprezentacji interesów (takiej jak agencje reprezentujące konsumentów i ministerstwa finansów) i odpowiedzialności publicznej, co zagwarantuje wysokiej jakości standardy rachunkowości;

25. zauważa przewagę podmiotów prywatnych w RMSR; zwraca uwagę, że średniej wielkości firmy nie są w ogóle reprezentowane; podkreśla, że Fundacja MSSF nadal polega na dobrowolnych składkach, często z prywatnego sektora, co może doprowadzić do ryzyka konfliktu interesów; wzywa Komisję, by nalegała na Fundację MSSF, by dążyła do bardziej zróżnicowanej i zrównoważonej struktury finansowania, w tym na podstawie opłat i źródeł publicznych;
26. z zadowoleniem przyjmuje działalność Fundacji MSSF/RMSR jeśli chodzi o sprawozdawczość w sprawie emisji dwutlenku węgla i ochrony klimatu; w szczególności uważa, że kluczowe długoterminowe problemy strukturalne, takie jak wycena „osieroconych” aktywów w bilansach spółek w związku z bańką węglową, powinny być wyraźnie dodawane do programu roboczego MSSF w celu opracowania odnośnych standardów; wzywa organy MSSF, by włączyły do swojego programu prac wyzwania związane ze sprawozdawczością w sprawie emisji dwutlenku węgla i ryzykiem związanym z emisjami;
27. wzywa Komisję i EFRAG do przeanalizowania przesunięcia w przyznawaniu aktywów funduszy emerytalnych z kapitału własnego na obligacje w wyniku wprowadzenia zasady wyceny według wartości rynkowej w ramach MSSF;
28. przyłącza się do apelu skierowanego przez Komisję do Fundacji MSSF, aby zapewniła ona, że warunkiem członkostwa w organach zarządzających i nadzorczych Fundacji MSSF oraz RMSR jest stosowanie MSSF oraz wnoszenie stałych wkładów finansowych; wzywa Komisję, by zastanowiła się nad sposobami zreformowania Fundacji MSSF oraz RMSR, aby położyć kres prawu weta ze strony członków, którzy nie wypełniają ww. kryteriów;
29. wzywa powierników RMSR, Radę Monitorującą MSSF oraz RMSR do promowania właściwej równowagi płci w obrębie odpowiednich forów;
30. przypomina o swoim wniosku przedstawionym w sprawozdaniu Goulard dotyczącym podjęcia środków w celu wzmocnienia legitymacji demokratycznej, przejrzystości, odpowiedzialności i uczciwości, w odniesieniu między innymi do publicznego dostępu do dokumentów i otwartego dialogu z różnymi zainteresowanymi stronami, ustanowienia obowiązkowego rejestru przejrzystości oraz przepisów dotyczących przejrzystości spotkań z grupami interesu oraz regulaminu wewnętrznego, w szczególności zapobiegania konfliktom interesów;
31. podkreśla, że reforma EFRAG musi zwiększyć europejski wkład w opracowanie nowych MSSF oraz mogłaby się przyczynić do reformy zarządzania Fundacją RMSR;

32. ubolewa, że EFRAG od pewnego czasu działa bez przewodniczącego, szczególnie biorąc pod uwagę rolę, jaką osoba sprawująca tę funkcję odgrywa w osiągnięciu porozumienia oraz w zapewnianiu silnego europejskiego stanowiska w sprawie kwestii związanych z rachunkowością na szczeblu międzynarodowym; zwraca uwagę na znaczenie jak najszybszego mianowania nowego przewodniczącego; wzywa zatem Komisję do przyspieszenia procesu rekrutacji, z należyтым uwzględnieniem roli Parlamentu i jego Komisji Gospodarczej i Monetarnej;
33. z zadowoleniem przyjmuje reformę EFRAG, która weszła w życie w dniu 31 października 2014 r. i przyjmuje do wiadomości, że w tej kwestii zostały podjęte znaczne wysiłki; zauważa większą przejrzystość; wyraża ubolewanie, że jeśli chodzi o finansowanie EFRAG oraz w szczególności o możliwość ustanowienia systemu obowiązkowych opłat wnoszonych przez spółki giełdowe, Komisja skoncentrowała swoje wysiłki na wdrażaniu tych części reformy, które są wykonalne w perspektywie krótkoterminowej; wzywa Komisję do przedsięwzięcia oficjalnych kroków – zgodnie z zaleceniem w sprawozdaniu Maystadta – aby zachęcić państwa członkowskie, które nie mają jeszcze krajowego mechanizmu finansowania, do ustanowienia takiego mechanizmu; odnotowuje wniosek Komisji o rozszerzenie programu Unii dla EFRAG na lata 2017–2020; wzywa Komisję do przeprowadzenia rocznej kompleksowej oceny uzgodnionej reformy, przewidzianej w art. 9 ust. 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 258/2014; wzywa Komisję do oceny sposobności i możliwości przekształcenia EFRAG w agencję publiczną w perspektywie długoterminowej;
34. wyraża ubolewanie, że zasugerowany w sprawozdaniu Maystadta wymóg połączenia funkcji dyrektora generalnego EFRAG z funkcją prezesa EFRAG TEG stał się tylko możliwością; zauważa, że skład nowej Rady odbiega od propozycji w sprawozdaniu Maystadta, ponieważ europejskie organy nadzoru i Europejski Bank Centralny nie zgodziły się na zaakceptowanie pełnego członkostwa w Radzie; wzywa EFRAG do zwiększenia liczby uczestników w Radzie (obecnie jest jeden) i zagwarantowania, że wszystkie właściwe zainteresowane strony będą reprezentowane w EFRAG;
35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2014 r. PIOB dokonała zróżnicowania swoich źródeł finansowania; odnotowuje, że całkowite finansowanie przez IFAC wyniosło 58 %, czyli – choć wciąż stanowi znaczącą część finansowania PIOB – jest poniżej progu dwóch trzecich, a zatem nie było potrzeby ograniczenia rocznego wkładu przez Komisję, jak określono w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 258/2014; wzywa PIOB do wzmocnienia wysiłków w celu zapewnienia uczciwości w zawodzie audytora;
36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Mającą siedzibę w Londynie Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opracowuje zbiór wysokiej jakości globalnie obowiązujących standardów rachunkowości, tworząc w ten sposób wspólny język globalnej sprawozdawczości finansowej. Sprawozdawca uznaje istotne znaczenie tego rodzaju globalnie obowiązujących standardów dla zwiększania konkurencji i usuwania barier inwestycyjnych w skali światowej.

Od 2005 r. spółki giełdowe z siedzibą w UE mają obowiązek sporządzać swoje skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z tymi standardami. Włączenie międzynarodowych standardów rachunkowości do prawa UE objęte jest mechanizmem zatwierdzania określonym w rozporządzeniu w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości.

Międzynarodowe standardy rachunkowości stanowią istotną część obowiązujących w UE regulacji w zakresie usług finansowych oraz ram nadzoru. Oddziałują one na wiele innych regulacji UE w zakresie usług finansowych, m.in. na regulacje ostrożnościowe. W związku z powyższym sprawozdawca podkreśla ważną rolę standardów rachunkowości w rozwijaniu jednolitego rynku kapitałowego w Unii Europejskiej, w szczególności w kontekście projektu unii rynków kapitałowych. Uważa on, że stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej w UE przyczyniło się do wzmocnienia jednolitego rynku oraz zwiększyło konkurencyjność gospodarki europejskiej, ponieważ umożliwiło spółkom przyciąganie kapitału i inwestycji na globalnych rynkach kapitałowych. Skutki stosowania MSSF w Unii Europejskiej w ostatnich dziesięciu latach były w związku z tym zasadniczo pozytywne.

Niemniej jednak kryzys finansowy pokazał, że standardy sprawozdawczości finansowej wymagają przeglądu i poprawy. W szczególności konsekwencje stosowania pojęcia „wartości godziwej” w odniesieniu do stabilności finansowej rozpoczęły dyskusję, która toczy się nadal.

Ocena rozporządzenia w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości umożliwia odniesienie się do kwestii dotyczących procesu zatwierdzenia MSSF w Unii Europejskiej.

Opracowywanie MSSF

Unia Europejska przekazała zadanie opracowania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej Radzie Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) – niezależnemu prywatnemu podmiotowi samoregulacyjnemu. Niezależność tego podmiotu musi iść w parze z odpowiednimi ustaleniami w zakresie odpowiedzialności. Przegląd struktury i skuteczności działania Fundacji MSSF daje możliwość odniesienia się do takich kwestii, jak wpływ Europy i właściwy zakres odpowiedzialności.

Sprawozdawca wyraża również zaniepokojenie rosnącym poziomem skomplikowania sprawozdawczości finansowej. Organy normalizacyjne starają się osiągnąć równowagę pomiędzy potrzebą odzwierciedlenia skomplikowanych rynków i instrumentów finansowych w standardach rachunkowości a potrzebą wysokiej jakości przejrzystych i porównywalnych

globalnych standardów zrozumiałych dla licznego grona różnych podmiotów zainteresowanych. Zasada proporcjonalności musi być stosowana do międzynarodowych standardów rachunkowości, przede wszystkim aby umożliwić mniejszym spółkom wejście na giełdę. Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje związany z projektem unii rynków kapitałowych zamiar dokonania przez Komisję we współpracy z RMSR oceny możliwości opracowania standardów rachunkowości dla spółek dopuszczonych do obrotu na rynkach wzrostu MŚP.

Sprawozdawca podkreśla potrzebę opracowania spójnych standardów sprawozdawczości finansowej. Spójność musi zostać zapewniona w ramach istniejących międzynarodowych standardów rachunkowości, lecz także w odniesieniu do innych regulacji UE w zakresie usług finansowych. Jako że celem MSSF jest stworzenie globalnie zharmonizowanych standardów rachunkowości mających zastosowanie w wielu jurysdykcjach (stosowanie MSSF jest obecnie wymagane w 116 jurysdykcjach), różne struktury prawne, regulacyjne i ekonomiczne ograniczają pole manewru, jeśli chodzi o uwzględnianie specyfiki europejskiej. W rezultacie procedura zatwierdzania w UE daje jedynie możliwość zatwierdzenia standardu w całości, częściowego zatwierdzenia standardu (wybrania niektórych elementów) albo niezatwierdzenia standardu. Dlatego też niezwykle istotne jest zapewnienie wpływu Europy na każdym etapie opracowywania standardów.

Sprawozdawca wzywa do dalszego wzmocnienia wpływu Europy na wczesnych etapach opracowywania standardów rachunkowości. W proces zaangażowane są różne podmioty należące do europejskiego sektora publicznego i prywatnego na poziomie krajowym i europejskim, które czasami reprezentują rozbieżne cele i interesy. Sformułowanie wspólnego stanowiska europejskiego jest zatem zadaniem ważnym, ale i trudnym. EFRAG ma w tym zakresie ważną rolę do odegrania.

Zatwierdzenie i stosowanie MSSF w Unii Europejskiej

MSSF muszą zostać zatwierdzone, zanim staną się częścią prawa UE. Procedura zatwierdzania zapewnia, że stosowanie międzynarodowych standardów rachunkowości leży w interesie Unii Europejskiej.

Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), prywatny podmiot wspierający Komisję ekspercką wiedzą techniczną i poradami, odgrywa istotną rolę we wzmocnieniu wpływu europejskiego już na wczesnym etapie opracowywania standardów. Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie reformy zarządzania EFRAG z uwzględnieniem zaleceń zawartych w sprawozdaniu Maystadta. Przedmiotowa reforma zwiększy zdolność EFRAG do realizacji jej zadań. Sprawozdawca podkreśla, że należy zwiększyć zdolność EFRAG do dokonywania odpowiednich ilościowych i jakościowych ocen skutków. Dodatkowo konieczna jest analiza możliwości zwiększenia udziału Parlamentu na wczesnych etapach procedury zatwierdzania. W tym celu komisja ECON stworzyła stały zespół ds. MSSF.

Kryteria zatwierdzania odgrywają istotną rolę w procesie zatwierdzania (co sprzyja osiągnięciu europejskiego dobra publicznego, przedstawianiu prawdziwego i rzetelnego obrazu oraz spełnianiu innych kryteriów jakościowych).

Innym ważnym aspektem jest ustalenie równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez państwa trzecie. W Stanach Zjednoczonych spółki krajowe nie mogą

stosować MSSF. W związku z tym niezwykle istotne są prace RMSR i FASB (organu normalizacyjnego w Stanach Zjednoczonych) mające na celu zapewnienie zbieżności standardów.

Konieczne jest zagwarantowanie zgodności ze standardami sprawozdawczości finansowej i ich spójnego stosowania w celu zapewnienia równych warunków działania na jednolitym rynku. Sprawozdawca podkreśla rolę ESMA w zapewnianiu konwergencji praktyk nadzorczych w Europie (zob. „Wytyczne ESMA w sprawie nadzoru nad informacją finansową”).

Wykaz skrótów

ARC	Komitet Regulacyjny Rachunkowości
EFRAG	Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej
ESMA	Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych
FASB	Rada Standardów Rachunkowości Finansowej
MSR	międzynarodowe standardy rachunkowości
RMSR	Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości
MSSF	międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej
Fundacja MSSF	Fundacja MSSF jest organem nadzorującym RMSR
IFAC	Międzynarodowa Federacja Księgowych
PIOB	Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym
MSRF	Międzynarodowe Standardy Rewizji Finansowej

8.4.2016

OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie oceny międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR) oraz działalności Fundacji ds. Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) i Rady Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB)
(2016/2006(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ryszard Czarnecki

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że głównym celem stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR) jest harmonizacja sprawozdawczości finansowej przedsiębiorstw;
 - B. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy spowodował konieczność reformy międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) w celu zapewnienia większej przejrzystości, lepszego zarządzania systemami gospodarczymi i większej porównywalności;
 - C. mając na uwadze, że kwestią o fundamentalnym znaczeniu dla Unii jest jej obecność w dyskusji na temat definicji międzynarodowych standardów sprawozdawczości, a także w strukturach zarządczych międzynarodowych organów regulacyjnych odpowiedzialnych za rachunkowość;
 - D. mając na uwadze, że aktywne zaangażowanie i współdziałanie podmiotów w procesie opracowywania i zatwierdzania pozwoli na lepsze zrozumienie potencjalnych kosztów wprowadzenia jakichkolwiek nowych standardów rachunkowości i sprawozdawczości;
 - E. mając na uwadze, że decyzje dotyczące polityki w dziedzinie rachunkowości wpływają na sferę publiczną UE i systemy informatyczne zarządzające finansami publicznymi w państwach członkowskich;
1. z zadowoleniem przyjmuje dokonaną przez Komisję ocenę dekady, w której stosowano

rozporządzenie w sprawie MSR w Unii¹;

2. z zadowoleniem przyjmuje cele wyznaczone przez MSSF, a dokładniej zwiększenie mobilności transgranicznej MŚP, ograniczenie liczby oszustw podatkowych i dostęp do finansowania na światowych rynkach kapitałowych;
3. uważa, że nadrzędnym celem jest zwiększenie wiarygodności, porównywalności i przejrzystości informacji finansowych;
4. stwierdza, że wdrożenie MSSF przyczynia się do poprawienia ogólnej skuteczności, znaczenia i jakości danych i sprawozdań finansowych, z korzyścią dla jednolitego rynku i rynków kapitałowych; stwierdza, że koordynacyjna rola Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) umożliwia spójne stosowanie tych standardów w całej Unii;
5. zauważa jednak, że MSSF nie zostały w pełni wdrożone ani w pełni zatwierdzone przez państwa członkowskie, co obniża skuteczność tych standardów;
6. apeluje do Komisji i do państw członkowskich o skoncentrowanie wysiłków na pełnym wdrożeniu, ponieważ jest to etap potrzebny do tego, aby umożliwić powstanie unii rynków kapitałowych oraz przyczynić się do procesów prowadzących do powstania pełnoprawnego jednolitego rynku;
7. zaleca, aby państwa członkowskie postępowały ściśle według wytycznych ESMA w celu zapewnienia płynnego i pełnego wdrożenia MSSF;
8. apeluje do Komisji o opracowanie unijnego uproszczonego standardu rachunkowości dla MŚP notowanych na wielostronnych platformach obrotu (MTF), mając na względzie w szczególności rynki rozwoju MŚP;
9. stwierdza, że duża złożoność MSSF wymaga uważnej analizy kosztów i korzyści, trafnych ocen skutków i informowania o wynikach istniejącego rynku kapitałowego, a przejrzyste i uproszczone MSSF umożliwiłyby lepsze zrozumienie i wykorzystanie informacji finansowych przez ich użytkowników; zwraca uwagę, że należy zachować odpowiednią równowagę między wymaganym ujawnianiem danych a ograniczeniem formalności administracyjnych dla MŚP;
10. podkreśla, że w tym kontekście kontrola demokratyczna jest ważnym elementem oraz że Parlament, Komisja i Rada muszą być zaangażowane w opracowywanie standardów sprawozdawczości finansowej i proces ich zatwierdzania, aby zagwarantować ogólną spójność i adekwatność zasad rachunkowości i sprawozdawczości; stwierdza, że proces zatwierdzania pozostaje czynnikiem niezbędnym do zagwarantowania zgodności standardów opracowanych przez podmiot prywatny z określonymi kryteriami oraz ich przystawalności do gospodarki europejskiej przed włączeniem tych standardów do przepisów Unii;
11. zwraca uwagę w tym kontekście, że Parlament Europejski powinien odgrywać rolę czynnego propagatora MSSF, ponieważ istnieją dowody na to, że korzyści znacznie

¹ COM(2015)0301, przyjęty w dniu 18 czerwca 2015 r.

przewyższają koszty;

12. popiera w związku z tym doradczą rolę Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), która gwarantuje, że Europa jest obecna w procesie tworzenia i omawiania globalnych standardów rachunkowości i ma wpływ na ich rozwój i przegląd;
13. podkreśla, że stosowanie znormalizowanych i uproszczonych standardów rachunkowości i sprawozdawczości w Unii jest istotne nie tylko z punktu widzenia rynków i przedsiębiorstw, ale także interesu publicznego¹;
14. jest zdania, że skutki przyjęcia MSR i MSSF dla sprawozdań finansowych sektora publicznego powinny zostać uwzględnione w świetle reformy publicznych i rządowych systemów rachunkowości i sprawozdawczości;
15. podkreśla, że doświadczenie zdobyte dzięki stosowaniu MSR i MSSF, zwłaszcza jeśli chodzi o wzmocnienie zasady przejrzystości i porównywalności, powinno zostać wzięte pod uwagę w sektorze publicznym i posłużyć państwom członkowskim UE za ewentualny punkt odniesienia podczas opracowywania Europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego (ESRSP); jest zdania, że w tym celu Komisja powinna opracować harmonogram i/lub plan działania;
16. uważa ponadto, że modernizacja systemów sprawozdawczości państw członkowskich na wszystkich szczeblach administracji dzięki wspieraniu rachunkowości memoriałowej opartej na powszechnie akceptowanych standardach rachunkowości prowadzi do większej przejrzystości i porównywalności rachunków publicznych w państwach członkowskich i wiarygodnej rządowej sprawozdawczości finansowej; zachęca Komisję do kontynuowania i pogłębiania starań na rzecz Europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego;
17. uważa, że w szerszym kontekście reform finansowych i budżetowych utworzenie solidniejszych instrumentów rachunkowości i sprawozdawczości za pośrednictwem ESRSP może ułatwić podejmowanie decyzji politycznych i zarządzanie gospodarką;
18. podkreśla, że poprawa jakości źródłowych danych rachunkowych i sprawozdawczości finansowej sektora publicznego przyczyni się do rozwoju i przyjęcia publicznej odpowiedzialności, a także do rozwoju zrównoważonych finansów publicznych o większej przejrzystości fiskalnej oraz bardziej rygorystycznej i przejrzystej kontroli budżetowej.

¹ Co wynika z zaleceń Maystadta.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	4.4.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 17 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Louis Aliot, Inés Ayala Sender, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Ingeborg Gräßle, Verónica Lope Fontagné, Monica Macovei, Dan Nica, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marian-Jean Marinescu, Miroslav Poche
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Birgit Collin-Langen, Bodil Valero

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	26.4.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 52 -: 0 0: 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Othmar Karas, Georgios Kyrtsos, Alain Lamassoure, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Matt Carthy, Philippe De Backer, Mady Delvaux, Ashley Fox, Marian Harkin, Ian Hudghton, Sophia in 't Veld, Syed Kamall, Krišjānis Kariņš, Paloma López Bermejo, Emmanuel Maurel, Siôn Simon, Romana Tomc
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Virginie Rozière